

ning og information om skat og ejendomsvurdering, jf. omtalen ovenfor i afsnit 4.15. under de almindelige bemærkninger af ordningen med kommunale borger-servicecentre.

Bemyndigelsen kan ikke anvendes til at give kommunalbestyrelser forvaltningsmyndighed, men alene til at pålægge kommunalbestyrelser at udføre nærmere angivne typer af vejledning og information om skat og ejendomsvurdering.

Det er ikke tanken, at kommunerne skal kunne give en egentlig juridisk vejledning om regler om skat eller ejendomsvurdering, men primært vejlede borgerne om blanketter, frister, forskudsregistrering, internetmuligheder, informationskilder og lignende service. Ønskes en egentlig juridisk vejledning, må der henvises til de lokale skattecenter eller et call-center i told- og skatteforvaltningen.

Til § 17

Bestemmelsen er en videreførelse af skattestyrelseslovens § 37.

Det påtænkes at ophæve 2. pkt. om de kommunale inddrivelsesmyndigheders tavshedspligt som led i den planlagte lovgivning om at samle den offentlige inddrivelsesopgave som led i kommunalreformen.

Til § 18

Bestemmelsen er en videreførelse af skattestyrelseslovens § 37 A, stk. 1.

Den særlige bestemmelse i skattestyrelseslovens § 37 A, stk. 2, om ægtefællers ret til at få behandlet en klage over den anden ægtefælles skatteansættelse bliver unødvendig som følge af forslagene til § 36, stk. 1, og § 40, stk. 1, hvorefter enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i afgørelsen, har ret til at få behandlet en klage i skatteankenævnet og Landsskatteretten.

Til § 19

Bestemmelsen supplerer reglerne i forvaltningsloven om partshøring.

Efter stk. 1 skal told- og skatteforvaltningen som udgangspunkt udarbejde en sagsfremstilling, før den træffer en afgørelse.

Grænsedragningen mellem forvaltningsafgørelser og faktisk forvaltningsvirksomhed (beslutninger) kan give anledning til tvivl. En forvaltningsafgørelse er traditionelt defineret som en retsakt; det vil sige en udtalelse, der går ud på at fastsætte, hvad der er eller skal være ret i et foreliggende tilfælde, jf. forvaltningslovens § 2. Herefter har eksempelvis de »efterangivel-

ser«, som afgiftsmyndighederne udsender til tiltrædelse af afgiftspligtige, ikke karakter af forvaltningsafgørelser.

De oplysninger, en sagsfremstilling efter stk. 2 skal indeholde, er oplysninger, som en sagsfremstilling som minimum skal indeholde. Sagsfremstillingen skal bl.a. oplyse om den afgørelse, som told- og skatteforvaltningen vurderer, at de foreliggende oplysninger må føre til, og en begrundelse for denne vurdering.

Told- og skatteforvaltningen kan undlade at udarbejde en sagsfremstilling, hvis afgørelsen træffes efter anmodning fra sagens parter, og afgørelsen fuldt ud imødekommer anmodningen. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor afgørelsen vil berøre flere, der ikke alle er enige i afgørelsen.

Told- og skatteforvaltningen ved ikke altid, hvem der er parter i en sag. Forvaltningen må derfor foretage høringen på grundlag af de oplysninger om sagens parter, som told- og skatteforvaltningen er i besiddelse af.

Efter stk. 3 skal sagens parter have sagsfremstillingen til udtalelse, medmindre de giver afkald derpå.

Ved høring over sagsfremstilling kan told- og skatteforvaltningen efter stk. 4 meddele, at afgørelsen vil blive truffet som beskrevet, hvis ikke den pågældende inden høringsfristens udløb er fremkommet med en begrundet skriftlig eller mundtlig indsigelse mod afgørelsen. Særskilt fremsendelse til en ægtefælle kan normalt undlades i de tilfælde, hvor ægtefællerne har samme folkeregisteradresse.

Efter stk. 5, nr. 3, kan udarbejdelse af en sagsfremstilling og høring herover undlades, hvis afgørelsen kan påklages til Landsskatteretten og er af en så enkel type, at den efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., kan afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer. Men Landsskatteretten kan på grundlag af en konkret vurdering af en modtagen klage bestemme, at told- og skatteforvaltningen skal udarbejde en sagsfremstilling og foretage høring herover til brug for Landsskatterettens behandling af klagen, jf. § 42, stk. 5.

Til § 20

Bestemmelserne i stk. 1-3 er en delvis videreførelse af skattestyrelseslovens § 3, stk. 4, § 12 A, stk. 1, § 19, stk. 1, og § 21, stk. 3.

Efter bestemmelsen skal told- og skatteforvaltningen i videre omfang end efter de almindelige regler i forvaltningsloven foretage høring af den borger, som afgørelsen direkte berører skatteretligt, før den træffer en afgørelse.